

จดหมายถึงศิษย์

“นิรมล”

อนินทิตาสีษย์รัก

ครูได้รับจดหมายของเธอแล้ว รู้สึกดีใจมากที่ยังระลึกถึงครู และเมื่อมีปัญหาก็นึกถึงครูเป็นคนแรก ขอบใจสำหรับคำช่วยพรที่ให้ครูในปีใหม่นี้

เธอคงจะจำได้เมื่อครั้งที่ครูสอนเธอในวิชาจิตวิทยา นั้นมาในเรื่องปัญหาของเธอ ครูคิดว่าครูได้พลาดและเสีย ที่ไม่ได้เตือนหรือเกริ่นล่วงหน้าในเรื่องนี้ แต่สังคมมันเปลี่ยนแปลงเร็วเหลือเกิน วันเดือนปีก็ผ่านไปเร็ว เมื่อ 6-7 ปีที่ผ่านมา สังคมของเรายังไม่ละเออะเหมือนในขณะนั้น ทำให้ครูไม่ได้นึกถึง และไม่ได้คิดถึงอนุลกศิษย์ที่จะต้องออกไปเผชิญกับสังคม และพบปัญหาอย่างที่เล่ามาให้ฟัง

ที่เธอเล่าว่าขณะกำลังไม่สบายใจ กระอักกระอ่วนทำตัวไม่ถูก เพราะหัวหน้างานมักมีท่าทีแปลก ๆ พุดง่าย ๆ กำลังพัวพันอยู่นั้น ครูจะบอกให้ว่านั่นเป็นธรรมชาติของผู้ชายวัย 50 ปีไปแล้ว เขาเรียกว่าวัยกลับคือ เขาคิดว่าเขากำลังจะแก่ตัวลง เพราะฉะนั้นเขาไม่อยากแก่ ทำอย่างไรคนอื่นจึงจะไม่ว่า ๆ เขาแก่ ก็ลองหาญ่าอ่อน หรือสาว ๆ มาไว้ปรนนิบัติ ให้รู้สึกกระชุ่มกระชวย และแสดงถึงสมรรถภาพทางเพศของเขา ว่ายังไม่ได้เสื่อมสูญสิ้นไป นี่เป็นทางด้านจิตใจ ความรู้สึกนึกคิดก็เปลี่ยนไป ทำให้พฤติกรรมก็เปลี่ยนไปด้วย ถ้าสังเกตให้ดีเขาจะมีท่าทีเป็นหนุ่มกว่าปกติการแต่งกายก็หนุ่ม ๆ แพ้หรืออายุไปเลยก็เคียวละ ยิ่งอายุ

มากเขาก็จะยิ่งหาผู้หญิงที่อายุน้อยกว่ามา ๆ เป็นเรโซกัน

สำหรับตัวเธอนั้น เพราะเธอเป็นคนน่าเอ็นดู มีเสน่ห์ และพุดเก่ง แน่แน่นอนว่าหัวหน้างานของเธอจะต้องชอบแน่ ๆ เรื่องอย่างนี้เขาบอกว่าคบมือข้างเดียวกันไม่ต้องจะนั้นอยู่ที่การวางตัวของเธอเอง อย่าไปเอาอย่างความกตัญญู ๆ ของผู้หญิงบางคนก็คิดจะรวยลัด หรือได้เท่าไปสู่ตำแหน่งสูง ๆ หรือผลประโยชน์ของตัวเอง โดยยอมเอาตัวเข้าแลก เกียรติยศ ชื่อเสียง วงศ์ตระกูลยอมเอามาพลาเพื่อความสบายของตัว เธอควรจะทำตัวให้น่าเกรงขามไม่พุดเล่น หรือนึกว่า เขาน่ากลัวกลัวก็กลัวด้วยแบบลูกสาวกับพ่อ เพราะ ความใกล้ชิดกันนั้นจะพาให้ตัวเธอไปสู่ความหายนะ เมื่อเขาชวนไปไหน ๆ ไม่ควรที่จะไป อย่าเห็นแก่เงิน อย่าเห็นแก่ความสบายได้นั่งรถถัง เราจงภูมิใจในชาติทั้งสองข้างที่เดินไปข้างหน้าอย่างมั่นคง ไม่ต้องยืมขาไปลิโอของใครมาอื่น ถ้าจำเป็นเพราะเป็นธุระในหน้าที่การงาน ก็หาเพื่อนคนอื่น ๆ ไปด้วย อย่าไปลำพังสองต่อสอง ถึงเขาจะทำอะไรไม่ได้ เราก็จะตกเป็นอาหารปากของชาวบ้านไปเปล่า ๆ

เธอเป็นผู้หญิงสาว ยังไปอยู่ห่างไกลบ้านอย่างนั้น ยังต้องระวังตัวมากที่สุด เดินทางสายกลาง ไม่แข็งจนกลายเป็นกระด้าง และไม่อ่อนจนกลายเป็นคนปวกเปียก จงเป็นตัวของตัวเองให้มากที่สุด จงมีเพื่อนให้มากแต่คบเป็นเพื่อนสนิทแต่น้อย ต้องเลือกคนที่คล้ายคลึงกับเรา แต่บางทีก็หายาก เรามักจะพบแต่คนที่เห็นแก่ได้ คนที่

เมื่อเราขึ้นสูง เรามืออะไรจะให้ เขาก็จะมาประจบประแจง แต่เมื่อไรที่เราไม่สามารถจะให้อะไรกับเขาได้ เขาก็จะหันหน้าไปจากเรา คนพวกนี้ไม่ใช่เพื่อน แต่เป็นเพียงสอนให้เรารู้จักรักรรรมชาติของคน

เรื่องที่เธอเล่ามาทั้งหมดนั้น อย่างที่ความมืดในวงการของเธอ อย่างตกใจถ้าใครจะบอกว่า ปัจจุบันกลายเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่งไปเสียแล้ว ที่ผู้หญิงชอบที่จะเป็นอนุหรือได้สามีแก่ ๆ เพื่อความสบาย เพื่อตำแหน่งหน้าที่การงาน เพื่อผลประโยชน์ หนุ่ม ๆ สู้กันไม่ได้เพราะชาติ บังคับที่ล้าสมัย คือเงิน เป็นธรรมดาเรื่องอย่างนี้ เพราะไม่เห็นใครไม่มีเพลง "ถึงเขาแก่แล้วฉันก็จะรัก ใครจะทำไม" และผู้ชายก็ถือเป็นเรื่องธรรมดาในการที่จะมีบ้านเล็กบ้านน้อย เพื่อไว้ประดับบารมี แต่บ้านใหญ่เขายังมีความหมายอยู่เสมอ ไม่ทราบใครเคยเปรียบไว้ว่า บ้านเล็กบ้านน้อยเหมือนเป็นอาหารว่างที่เปลี่ยนรสชาติไปเรื่อย ๆ แต่คนเราจะขาดอาหารหลักเสียไม่ได้ บ้านใหญ่นี้เปรียบเหมือนอาหารหลัก ที่ยังงไรก็ตามเขาก็ทิ้งไม่ได้ แต่ถ้าบ้านเล็กคงโตทำให้ผู้ชายทั้งบ้านใหญ่อย่างสิ้นเชิงได้ ก็เป็นความภูมิใจของเขา แต่ครั้นพิศก็ธรรมดา มากที่เดียวที่จะทำให้เขาต้องหึงหูกทุกซอกทุกมุมของเขา แล้วมักจะเป็นอย่างนี้เสียด้วยนะ คือ เวลาจน เวลาสร้างตัว ก็สามัคคีกันเดียว ภรรยาคนเดียว แต่พอได้ดี ว่างแล้ว คนเก่าก็เป็นสนิมไปซะแล้ว คนใหม่จุ่มจิมกว่าดีกว่า แต่พอตกกับคนใหม่เขาก็ทิ้ง คนเก่านั้นแหละที่จะช่วยซบหน้าตา ปลอบใจ

ขณะนั้นวัฒนธรรมทางวัตถุขึ้นสูง วัฒนธรรมทางจิตใจก็ต่ำลง ฟรอยด์เคยบอกว่า "Sex จะครองโลก" ครูกก็คิดว่าคงจะจริง เพราะเดี๋ยวนี้เรื่องเพศเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด ดูข่าวในหนังสือพิมพ์ก็มีแต่เรื่องอย่างงั้นงั้น

ทางที่จะทำได้คือต้องปลงศก ถ้ออบบกา อย่าไปคิดที่ว่าทำไมเขาแก่คร่าวพ่อ ถึงจะมายิ่งกับเรา ๆ ให้ความนับถือเหมือนพ่อ เด็กได้แล้วความก็ค้อย่างนั้น เพราะจะทำให้เราแย่นั่น ๆ ต้องคิดว่าเขาคือผู้ชายคนหนึ่งที่กำลังเป็นทิวอันตราย สำหรับเราต้องหลีกเลี่ยง ถ้าคิดว่าเขาจะกลั่นแกล้งหรืออยู่ไม่สบายก็หาทางย้ายมาอยู่ใกล้บ้านดีกว่าเพื่อความปลอดภัยของตัวเอง

ครูก็ไม่ทราบว่ามีใครเขียนมาอีกยาวจะช่วยแก้ปัญหาเธอสักแค่ไหน ต้องการเขียนเตือนสติ เพราะบางทีคนแก่ก็เกิด กลเม็ดเด็ดพรายมาก เทียวลูกศิษย์ของครูจะหลงลมเอาง่าย ๆ ครูจะลำบากเวลาพบกับศิษย์ เขยแอกว่าครูหรืออะไรอย่างนั้น อย่าใครเลยครูเข่าเล่น นะครูรู้จักลูกศิษย์ของครูทุกคนดี โดยเฉพาะอนันท์ที่ว่า เป็นคนหยิ่ง สกิดัดระกลกิดิ และพร้อมทุกประการ ไม่มีความจำเป็นใดที่จะต้องหาหลัก ๆ มาเกาะ แต่ที่วันวายใจจนต้องเขียนมาปรึกษาครูก็เป็นเพราะไม่นึกว่าในโลกจะมีเรื่องอย่างนี้ เธอสะอากเกินไป บริสุทธิ์เกินไป ต้องมองอะไรให้กว้าง ๆ และลึกซึ้ง ศึกษาโลกบ้าง ล้อเล่นเกินไป

เอาละเขียนมามากแล้วเดี๋ยวจะว่าคนนี่สอนไม่รู้แล้ว สำหรับปีใหม่นี้ครูขอให้ศิษย์รักของครู จงประสบแต่ความสุข ความเจริญ ผ่องภัย และความหวังหลายอย่าง ได้มาก ๆ กราบขอให้เธอจงมีความเข้มแข็ง เพราะรักศักดิ์ศรีของความเป็นลูกศิษย์ คมเพลิงของเราจะต้องสว่างสดใส เจิดจ้า ไม่หมองมัวมืดตลอดไป

ถ้ามีปัญหาอะไรก็คิดว่าครูจะช่วยได้ เขียนมาถาม มาปรึกษาได้ทุกเมื่อไม่ต้องเกรงใจ □

จากครูของเธอ ...
น ร ม ส